اعلامیه کمیسیون کارگری

سازمان فدائیان

خلق ایران (اکثریت)

کارگران را به همبستگی

و اتحاد با دانشجویان

دعوت می‌کنیم

کارگران، مزد و حقوق‌بگیران، زحمت‌کشان، چهارمین سالگرد هجوم ماموران امنیتی و انتظامی به خوابگاه دانشجویان که باعث مجروح شدن عده‌ای و دستگیر و مجازات عده دیگری از آن‌ها شد، به زودی فرا می‌رسد. به همین مناسبت سازمان‌های دانشجوئی مختلف می‌خواهند با انجام تظاهرات و اجتماعات ضمن گرامی‌داشت یاد و خاطره این روز راکه نقطه عطفی در جنبش دانشجویی و دمکراتیک کشور می‌باشد خواسته‌های سیاسی و صنفی خود راکه بخشی از خواسته‌های عمومی مردم ایران بیشتر است مطرح کنند.

امسال جنبش دانشجویی در شرایطی به استقبال برگزاری سالگرد ۱۸ تیر مـی‌رود کـه مبارزات دمکراتیک دانشجویان جوانان و مردم در هفته‌های اخیر اوج کم‌سابقه‌ای یافته است.

اوج‌گیری جنبش دانشجویی و گسترش دامنه آن، پیوستن عده زیادی از جوانان و مردم به دانشجویان و اعلام پشتیبانی و همبستگی اکـثریت مـردم از تظاهرات و مطالبات و خواسته‌های دانشجویان موجب ترس و نگرانی و خشم هیئت حاکمه گردیده. به همین جهت آن‌ها تاکنون در جریان تظاهرات اخیر هزاران نفر از دانشجویان و مردم مبارز و آزادی‌خواهی راکه از آن‌ها حمایت کـرده‌انـد دستگیر و روانـه زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌های خود کرده‌اند.

حـتی بـسیاری از سـران و گـردانـندگان دستگاه‌های قضایی و انتظامی رژیم خواستار اعدام عده‌ای از دستگیرشدگان شده‌اند.

کارگران و زحمت‌کشان

هم‌زمان با اوج‌گیری و گسترش مبارزات اعتراضـی دانشجویان اعتراضـات کارگری متعددی بیشتر از جانب کارگران نـاراضـی و معترض در اعتراض به پایمال‌شدن حـقوق‌شان بر علیه دولت و مقامات مسئول دولتی در نقاط مختلف کشور صورت گرفته است. اما مقامات دولتی و حکومتی تاکـنون از بـرآورده کـردن خواسته‌های حق‌طلبانه کـارگران و دانشجویان خودداری کرده و در عـوض آن‌هـا را سـرکوب نـموده‌اند. تجربه مبارزات سـال‌های اخـیر کارگران و دانش‌جویان نشان داده است که نـه کارگران و نه دانشجویان و نه سایر جنبش‌های اجتماعی و اعتراضی می‌توانند به تنهایی رژیم را در مقابل خواست‌ها و مطالبات خود وادار به تسلیم کنند. تا زمانی که وضعیت نیز بـه همین منوال باقی بماند انتظار نمی‌رود که رژیم در مقابل اعتراضات پراکنده توده‌ای تسلیم شود.

امروز اگر اعتصابات و اعتراضات بـی‌شمار کارگری بی‌پاسخ می‌ماند و کارگران حق‌طلب سرکوب مـی‌شوند. اگـر مـبارزات دلیـرانـه دانشـجویان بـا سـرسختی رژیـم و تـهدید دانشجویان بـه مـرگ مـواجـه مـی‌شود. اگـر مبارزات زنان بـرای بـرابـر حـقوقی بـی‌پاسخ می‌ماند و اگر مبارزه دمکراتیک اقلیت‌های قومی و مذهبی برای رفع تبعیض، تـهدید بـه سرکوب و یا سرکوب می‌شوند به خاطر عـدم پیوند بین این جنبش‌ها. بین مبارزات کارگران و دانشجویان، روشنفکران و زنـان و اقلیت‌های قومی و مذهبی است.

مـبارزات دانشجویان، کـارگران، زنـان و اقلیت‌ها می‌توانند در صورتی که با هـم پیوند ارگـانیک برقرار نمـاید رژیـم را وادار بـه عقب‌نشینی کنند.

کارگران و زحمت‌کشان به همین دلیل مـا از شما و بخصوص از فعالین جنبش کارگری دعوت می‌کنیم که هر چه گسترده‌تر در تظاهراتی که به مناسبت ۱۸ تیر به وسیله دانشجویان و مـردم برگزار می‌شود شرکت کرده و اتحاد و همبستگی کارگران با دانشجویان را تحکیم بـبخشید. مـا همچنین از فعالین تمام جنبش‌های اجتماعی و بخصوص از احزاب و سازمان‌های سیاسی و اجتماعی دعوت می‌کنیم که برای برقراری پیوند بین مبارزات گروههای اجتماعی مختلف تلاش نمایند.

کمیسیون کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۱۵ تیر ۸۲

اخبارکارگری

قانون کار در برابر کار کودکان زیر ۱۵ سال

به نقل از آواری کار

مریم پناهی

محلات فقیر نشین تـهران هـمواره پـذیرای موج مهاجرت‌های ناشی از نابسامانی اقتصادی است. روستاییان و ساکنان شهرهای کوچک در پی از دست دادن درآمد، جذب شهرهای بزرگ می‌شوند تا از هر طریق شکم خـود و خانواده خود را سیر کـنند. فـرزندان ایـن خـانواده‌هـا بالاجبار در این چرخـه کـار قـرار گـرفته و در بدترین شرایط، جذب بازار کار مشاغل کـاذب می‌شوند و با درآمدهای نامعقول می‌سازند تـا باری از دوش خانواده بردارند.

حمیدرضا الف، کارگر آیینه شمعدان‌سازی از ۷ صبح تا ۷ شب کار می‌کند، و هفته‌ای ۹ هـزار تومان حقوق دارد. تا کلاس چهارم بیشتر درس نخوانده و الان که ۱۴ سال دارد با ۴ سال سابقه کار تازه از پادویی بیرون آمـده و مـی‌توانـد شمعدان سرهم کـند. ۱۲ سـاعت کـار روزانـه دستان او را بسیار زمخت کرده و روحیه‌اش را خشن، وقتی می‌گویم که چرا خواهر و برادرت را می‌زنی، می‌گوید اعصابم را خرد می‌کنند و هی سر و صدا راه می‌اندازند.

علی‌رضا، کارگر کیف‌سازی ۹ صبح تا ۹ شب کار می‌کند و هفته‌ای ۸ هزار تومان می‌گیرد، در جواب سئوالم که چرا به بوستان کودک نمی‌آیی می‌گوید: شب‌ها کـه بـه خـانه مـی‌آیم آنـقدر خسته‌ام که دیگر جا برای بازی نمی‌ماند. قـبول می‌دهد بعضی جمعه‌ها که کار کساد است بیاید. عاشق فوتبال است، با هیکلی مـردانـه تـا اول راهنمایی درس خوانده، ترک تحصیل کرده چون باید کار می‌کرد.

محسن، زیره‌کفش مـی‌سازد، قـدی بسیار کوتاه با صورتی مردانه و سوخته و دست‌هایی زمخت. ۱۴ سالش است. می‌گوید: بعد از کلاس دوم پدرم نگذاشت درس بخوانم، قدش به یک متر بیشتر نمی‌رسد. از پشت به پسرهای ۸ ساله می‌ماند. وقتی دیدمش محکم بـه پشت گـردن برادرش، مجید که ۸ سال دارد می‌کوبید، وقـتی اعتراض کـردم گفت: آخر همش تو کوچه است و به فکر بازی. گفتم: این جا که کوچه نیست ایـن بوستان محل بازی بچه‌هاست برای همین هـم درست شده، تو چرا نمی‌آیی. مـی‌گوید: مـن وقت این کارها را ندارم.

حمیدو امین دو برادرند یکی ۱۲ سال و یکی ۱۴ سال کارتن جمع مـی‌کنند، و گـاهی دور از چشم پدر به بوستان کودک مـی‌آیند و پـینگ پنگ یا فوتبال بازی می‌کنند. گاهی هم سر بـه سر بچه‌های دیگر می‌گذارند.

چهره‌ای سیاه و سوخته با ظـاهری بـه هـم ریخته و لک‌های لباس که بـه خـوبی خبر از شستـه‌نشدن چـند هفته‌ای لبـاس‌شان دارد در ظاهر آنان بسیار مشهود است. گونی کارتن و پلاستیک در دست آن‌ها بزرگ و سنگین است. بسیار بزرگتر از خود آن‌ها، شاید برای ۴ نفر از آن‌ها که به‌راحتی درون آن بایستند.

فاطمه ۱۴ سال دارد، با قدی کوتاه و دست و صورتی زنانه. از صبح زود صبحانه خانواده‌اش را مهیا می‌کند تا مادر را بـه دنـبال کـارش در منازل، و دو برادر ۱۲ و ۱۵ سالـه‌اش را، یکـی برای پادویی مغازه و دیگری برای زدن زیـره کفش به کفاشی راهی کند. فاطمه با ۳ خواهـر و برادر ۸ و ۶ و ۲ سالـه‌اش در منـزل مـی‌ماند و تمام کارهای خانه را انجام مـی‌دهد صبحانه، ناهار، شام، رفت و روب اتاق کوچکشان تماما به عهده اوست، اما مزدی در ازای کار اداره این همه آدم دریافت نمی‌کند. اغلب هم شب‌ها با داد و فریاد اهالی خانه کـه از سـر کـار برگشته و خسته‌اند روبرو می‌شود. اثری از شیطنت‌های کودکی در او نیست. شاید هم انجام کـارهای برادر ۴ و ۲ سالـه‌اش بـرای او حکـم عـروسک بازی را دارد و ارضایش می‌کند. مادر عباس و علی دو پسر بچه ۷ و ۴ ساله خودش ۱۹ سـال دارد، در ۱۱ سالگی ازدواج کرده، در اعتراض به این که چرا عباس ۷ ساله را سر کار فرستادی، آن هم از ساعت ۷ صبح تا ۷ شب هفته‌ای ۱۰۰۰ تـومان، اول مـی‌گوید بـرایش خـوب است، عوضش وزریده می‌شود. در اعتراض مجدد من، می‌گوید: خانم چه کنم؟ شوهر ۵۲ ساله‌ام مریض و بیکار است و هر ۴ ماه یکبار کمیته امداد ۲۴۰۰۰ تومان به ما مـی‌دهد. مجبورم، همین ماهی ۴۰۰۰ تومان یک گوشه زندگی را می‌گیرد. مادر عباس قول داد که هر روز عباس را از ساعت ۴ تا ۸ به بوستان بیاورد تـا بـازی کـند، و در ازایش هـفته‌ای ۲۰۰۰ تومان از بوستان حقوق بگیرد.

بیمه، بازنشستگی، حداکثر ۴۴ ساعت کـار هفتگی حق خواربار و حق مسکن، تعیین سقف حداقل حقوق طبق قانون کار،... قـوانینی کـه سالهاست در پی تلاش شبانه روزی کارگران به دست آمـده، هـیچ کـدام شـامل کـودکان کـار نمی‌شود. قانون کار فقط با این جمله که کودکان زیر ۱۵ سال نباید کار کنند، خود را از حمایت مادی و معنوی آنان معاف می‌دارد.

خرید و فروش نوزادان در بیمارستانهای تهران

دلالان و واسـطه‌ها، پس از شـناسایی نوزادانی که ناخواسته و یا نـامشروع بـه دنـیا می‌آیند، اقـدام بـه خـرید و فـروش آنـان در بیمارستانها می‌کنند. به گزارش خبرنگار ایـلنا، در برخی از بیمارستانها دلالان، با پـرداخت مخارج بیمارستان به زنان بـاردار، بـه عـنوان پیش‌قسط، نوزادان را پیش‌خرید کرده و سـپس نوزادان خریداری‌شده را با قیمت کـلان بـه زوج‌های نابارور می‌فروشند.

«معصومه ـ پ» مامای ۳۰ سـاله یکـی از بیمارستانهای تـهران مـی‌گوید: «بـرخی از دختران جوان فـریب‌خورده چـون بـرای سـقط جنین به پزشک دسترسی ندارند و بـا راه‌هـای سقط جنین نیز آشنا نیستند، روزهای نزدیک به زایمان به بیمارستان مراجعه می‌کنند. دلالان به این دختران پیشنهاد می‌کنند بـه ازای پـرداخت هزینه‌های بیمارستان آنان را از شر بچه خلاص کنند». این ماما در ادامه می‌گوید: «خانواده این دختران اکثرا از وضعیت آنان با خبر نیستند. این دخـتران بـدون اعـضای خـانواده و تـنها بـه بیمارستان مراجعه می‌کنند. از آن گذشته برخی از این دختران حتی ۲ ـ ۳ ماه قبل از زایمان در خارج از خانه بسر می‌برند و اغلب آنان بعد از زایمان از بیمارستانها می‌گریزند».

گفتنی است، در برخی از بیمارستانها بـدلیل الزامی نبودن ارائه شناسنامه در هنگام ترخیص، مادران می‌توانند بـدون ارائـه شناسنامه، بـه راحتی فرزندشان را با خود از بیمارستان خارج کنند و تنها هنگام گرفتن دریافت گواهی ولادت است که دچار دردسر می‌شوند.

«مریم ۱۷ ساله» یکی از دخترانی است کـه وقتی فهمید باردار است و پسر مورد علاقه‌اش حاضر بـه ازدواج بـا او نیست از شـهر مـحل سکونتش در غرب کشور به تهران گریخت. اما در پایانه جنوب تـهران تـوسط پـلیس ۱۱۰ بازداشت و پس از مدتی برای تولد نـوزاد بـه بیمارستان منتقل شد. به گفته پرستاران بـخش، مریم پس از زایمان از بیمارستان گریخت.

«لیلا ۱۸ ساله» نیز که ۸ ماهه باردار است، با زنی که ادعا می‌کند خواهرش است به بیمارستان آمده و تمایلی بـه گـفتن ماجرای زنـدگی‌اش ندارد. زن همراهش می‌گوید: «لیلا نمی‌تواند از فرزندش نگهداری کند به همین دلیل از طریق یک واسطه با خانمی توافق کـرده‌ایـم. بعد از زایمان بچه را به او بسپاریم تا او بچه را به یک خانواده خوب بدهد و در مقابل این خانم تمام هزینه‌های زایمان لیلا را می‌پردازد».

مادران کم سن و سالی که بـدون هـمراه بـه بیمارستان مراجعه می‌کنند و حاضر نیستند در باره وضعیتشان حرفی بزنند اغلب مشکلاتی مانند لیلا دارند. اگرچه بخشی از ایـن دخـتران پیش از بدنیا آمدن نوزاد، اقـدام بـه سـقط آن می‌کنند. چندی پیش نیز یکی از روزنـامه‌های صـبح تـهران خبر داد هـر مـاه ۱۵ جـنین در سطل‌های زباله تهران پیـدا مـی‌شود. بـرخی دختران باردار نیز خوش‌شانس‌ترند، آنان یا بـه پزشک دسترسی دارند و یا اینکه با روش‌های سقط جنین آشنا هستند.

به گفته امیر ۳۵ ساله، دارو فـروش نـاصر خسرو، هم اکنون خریداران داروی سـقط جنین بعد از متقاضیان داروی ترک اعتیاد رتبه دوم را دارند. به گفته دارو فروش ناصر خسرو وقـتی مردی به تنهایی برای خرید داروی سـقط جنین مراجعه می‌کند، معمولا این دارو را برای هـمسر قانونی‌اش می‌خواهد. اما وقتی در مواردی کـه باردار‌ی غیر قانونی و نامشروع است، دختر و پسر هر دو با هم مراجعه می‌کنند. ۲ عـدد آمپول پروستادین برای سقط جنین زیر ۲ ماهه کـافی است. قیمت هرعدد از این آمپول ۵ هزار تومان است. البته داروی سقط جنین دیگـری کـه بـه تازگی وارد بازار شده، به قیمت ۶۰ هزار تومان به فروش می‌رسد.

«معصومه ـ پ» ماما، مـی‌گوید: «مـصرف پروستادین با عوارضی کـم و بـیش خـطرناک مانند افت شدید فشار خون همراه است و در ۵۰ در صد از موارد نمی‌تواند منجر به سقط شود، اما شیاف جدیدی که آن هم از ترکیبات پروستا گلاندین‌ها است، اگرچه در اغلب موارد مـوثر است اما عـوارض جـانبی بـیشتری نـیز بـرای دختران جوان بهمراه دارد».

بسیاری از دختران باردار توالت‌های عـمومی پارک‌های تهران را برای سـقط جـنین انـتخاب می‌کنند. چاه‌های فاضلاب این پـارک‌ها حکـم سطل آشغال را برای این جنین‌ها دارد. زینت ۵۵ ساله کارگر یکی از این توالت‌ها عـمومی است. او شهایی را که صدا و آه و ناله دختران سکوت پارک را می‌شکند، نمی‌تواند از یاد ببرد. زینت می‌گوید: «حتی یک بار جنین ۲ ماههای را پیش از آنکه در چاه فاضلاب اندداخته شود پیدا کردم، آن شب صدای فریاد دختری توجهم را جلب کرد. تا به در توالت عمومی رسیدم دختری پا به فرار گذاشت».

همه سقط جنین‌ها هم به دلیل نامشروع‌بودن بارداری نیست، این را سیما، مامای ۳۵ ساله‌ای که در جنوب شهر تهران مطب دارد مـی‌گوید: «مراجعان سـقط جـنین بـه دو دسـته تـقسیم می‌شوند. برخی از مراجعان مدعی‌اند در دوران عقد و نامزدی باردار شده‌اند و برخی دیگر بـه دلیل داشتن فرزند زیاد و یا درآمد پایین قـادر به نگهداری از فرزند دیگری نیستند. بـعضی دیگر مدعی‌اند، نامزد هستند، اما آنها هیچگاه علاقه‌ای به نشان‌دادن شناسنامه خود نـدارنـد وقتی مـامایی بـرای روئـیت شناسنامه آنـها اصرارکند، دیگر به مطب باز نـمی‌گردند. امـا برخی از زنان نیز حتی با داشتن تنها یک فرزند خواهان سقط فرزند دوم خود هستند. آنـان بـه دلایلی مانند، ورود، کرایه بالای خـانه، درآمـد پـایین همسر و...داشتن فرزند دوم رایک کابوس می‌دانند».

دیـدن زنـانی کـه پـاسخ مـثبت آزمـایش بارداری، برایشان حکم خبر مرگ فرزندشان را دارد، برای پزشکان دیگر عادی شده است.

۲۴ درصد جمعیت ایران کار می‌کنند، ۷۶ درصد می‌خورند

آمارها نشان می‌دهد، از هر ۴ نفر ایرانی، یک نفر شاغل است. به عبارتی یک نفرکار می‌کندو ۴ نفر می‌خورند. بـه گـزارش خبرنگار گـروه گزارش ایلنا، آخـرین آمـار منتشره جـمعیت شاغل کشور را حدود ۲۴ درصد بـرآورد کـرده است. بر همین اساس ۷۶ درصد جمعیت ایـران تحت تکلفلند.

این در حالی است که در دیگـر کشـورهای جهان یک نفر کار می‌کند و دو نفر می‌خورند. یعنی درصد جمعیت شاغل و نیمه شاغل برابـر است.

با این حساب حداقل دستمزد تعیین شده بـه وسیله مسئولان دولتی باید بتواند، هزینه یک خانواده ۴ نفری را تامین کند.

از سوی دیگر آمار منتشر نشده‌ای حکایت از آن دارد که هر خانواده ۴ نـفره شـهرستانی ایرانی برای گذران زندگی نیازمند حداقـل ۴ دلار دستمزد روزانه است که با احتساب هر دلار به قیمت ۸۰۰ تومان بـاید بتواند، هزینه یک تومان در مـاه هسـتند، در غـیر ایـن صـورت خانواده فقیر محسوب می‌شود.

با این وجود در سال ۱۳۸۲ حداقل دستمزدها چیزی حدود ۸۰ هزار تومان تعیین شده است.که ۲۰ دلار پایین‌تر از درآمد ماهانه مـورد نـیاز یک خانواده چهار نفری است.

دکتر حسن کدخدایی، اقتصاددان دانشگاه صنعت نفت در باره نحوه محاسبه دستمزد بـه وسیله مسئولان دولتی می‌گوید: «مسئولان در محاسبات خود نرخ تورم را نرخ تورم رسـمی، یعنی حدود ۱۵ درصد فرض کرده‌اند. مبنای محاسبات آنان احتساب ارقام گـذشته و تـورم رسمی است. در حالی که این نـرخ پـاسخ‌گوی شرایط تغییر یافته امروز نیست و این محاسبات غیر واقع‌بینانه است، باید در آن تـجدید نـظر شود و مسئولان باید بـرای اقشـار کـم‌درآمـد چاره‌اندیشی کنند».

وی فاصله درآمد ایرانیان با استانداردهـای جهانی را یکی از دلایل عـدم دست یـافتن بـه وام‌ها و اعتبارات جهانی می‌داند.

دکتر کدخدایی در ادامه می‌گوید: «همین که می‌بینیم نـرخ تـورم، نـرخ بـهره، نـرخ ثـبات اقتصادی، نرخ بیکاری، نرخ رشد جمعیت، نرخ رشد پس‌انداز و درآمدهای سرانـه در بـرخی موارد در کشور ما با استانداردهـای جـهانی هماهنگ نیست، نشان می‌دهد ایران یک کشور یارانه‌پذیر است و تا وقـتی قشـر آسـیب‌پذیر نیازمند یارانه باشد، اقتصاد ما به رشد جهشی دست نخواهد یافت. هم‌اکنون شـاخص درآمـد سرانه در کشور ما با اسـتانداردهـای جـهانی هماهنگ نیست. ایـن مسـئله از یک شکـاف بزرگ بین این اقشار حکایت می‌کند».

این در حالی است کـه حـدود ۵۰ درصـد جمعیت دیگر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه شاغل هستند و شـهروند فـقط مـجبور است زندگی یک نفر دیگر بـه جـز خـودش را تامین کند.

دکتر کدخدایی درصد پایین جمعیت شاغل را نشان‌دهنده توزیع نامناسب فرصت‌های شـغلی می‌داند و می‌گوید: «مـاننـد دیگـر بـخش‌های اقتصادی در توزیع فرصت‌های شغلی هم دچار نوعی عدم تعادل هستیم. هم‌چنین در بازار کار ایران با مجموعه‌ای از پدیده‌ها و نارسایی نظیر افراد چندشغله هـم دچـار نـوعی عـدم تـعادل هستیم. افرادی که در شغل خود کارایی ندارند. بیکاری پنهان و کم‌کاری مواجـه هسـتیم. ایـن عارضه‌ها در اقتصاد ایران به راحتی بـه چشـم می‌خورند و برای تحول در اقتصاد ایران بـاید در این بخش تحول جدی ایجاد شود».

تحصن کارمندان شرکت ملی گاز

بنا بر اطلاع رسیده، مقارن ساعت ۱۲ روز شنبه ۲۹ ژوئن حـدود ۲۰۰ نـفر از کـارمندان شرکت ملی گاز در جلو اداره مـرکزی وزارت نفت واقع در خیابان طالقانی (تخت جمشید) تجمع کرده و نمایندگان آن‌ها خواسته‌های خود را به اطلاع مدیران مربوطه رساندند. طی چـند سال گذشته تعدادی از کارگران شرکت ملی گاز به درجه کارمندی ارتقا یافتند. به بخشی از این کارمندان افزایش مـزدی جـهت تـرفیع رتـبه کارمندی پرداخت. گردیده است. اما حدود ۲۰۰ نفر از این کارگران کارمندشده از دریافت چنین ترفیعی محروم بوده‌اند. طی چند سال شکایت و اعتراض و نامه‌پراکنی آن‌ها به نتیجه نـرسید و ناچارا برای رسانـدن صدای خود در جـلو اداره مرکزی تجمع نمودند تا صدای خود را به اطلاع مسئولین برسانند.

کارمندان علاوه بـر خواست ۲/۵ درصـد افزایش رتـبه کـارمندی، بـا توجه بـه تـورم بخصوص با شروع سال جدید، خواهان افزایش مزد خود برابر با تورم واقعی شدند.

حقوق کارگران با وضعیت جاری اقتصادی هم‌خوانی ندارد.

حقوق و مزایای کارگری هیچ‌گونه هم‌خوانی با وضعیت اقتصادی جاری ندارد.

حسین حمزه‌ای دبیر اجرایی خانه کارگر غرب تـهران در گـفتگوی اختصاصی بـا خـبرنگار سرویس کارگری ایلنا ضمن اشاره به مشکلات عـدیده کـارگران، ریشه آن را در مسایل اقتصادی دانسته و گفت: در حال حـاضر اکـثر کارخانجات ایران در بحران به سـر مـی‌برند و عدم وجود امنیت شغلی باعث شده تا کارگران، روزگاری را با ترس از اخراج با تـعدیل آغـاز کنند و آنچه که این مسأله را تشدید می‌کند، حق جدید کارفرما در خـصوص بازنشستگی یک سویه کارفرماست، بـدین معنی کـه کـارفرما می‌تواند بدون هماهنگی بـا کـارگر اقـدام بـه بازنشستگی وی نماید.

همچنین عدم تعادل حقوق و مزایای دریافتی با هزینه‌های روزمره که از آن جمله می‌توان به حق مسکن چهار هزار تومانی در مقابل اجـاره بهای مسکن که میانگین آن در جـنوب تـهران یکصد هزار تومان است، اشاره نمود.

حمزه‌ای اضافه نمود: جهت اعلام مشکلات به مسئولین، تصمیم گرفته‌ایم تا در روز ۲۵ تیر ماه سال جاری اقدام به راهپیمایی نماییم. وی در خصوص هماهنگی با وزارت کشور اظهار داشت: تا این لحظه بـا برگزاری راهپیمایی موافقت نشده است، اما در صورتی کـه بـه مشکلات کارگری بـه صورت جـدی توجـه و بـازنگری نشود و راه‌کارهای مناسبی در خـصوص ایـن مشکلات پیش‌بینی نشود، راهپیمایی ۲۵ تیر قطعی خواهد بـود و یک ۲۵ تیر دیگر خواهیم داشت.